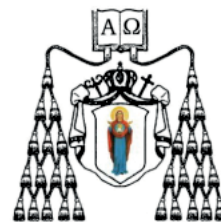

не від Бога. А одночасно усе роби так, ніби все залежить тільки від Бога, а не від тебе». Йдеться про максимальні зусилля і максимальну довіру, а це не так просто. А тоді Господь переважно вкаже на наступний етап: «Виконуй Божу волю, але Божим способом, а не своїм!» А це вже пов'язане зі зреченням свого «я» і ходженням в Дусі.

Може здатися, що ця 7-а глава веде нас до повної бездіяльності, або навіть до лінощів. Напрошується помилковий висновок: «Все, що я роблю, пронизане гріхом, тому я нічого не буду робити! Що б я не робив, все одно постійно грішу». Але навпаки: в новій ситуації ми повинні з іще більшою ревністю шукати Боже обличчя, вчитися зі своїх помилок і довіряти Богу. Тоді будемо знати, що маємо робити, а також отримаємо до цього силу – вірніше, сам Бог буде в нас і через нас діяти. Бог не хоче нашої зовнішньої діяльності. Він хоче нас самих.

Бувають життєві ситуації, в яких людина повинна вибрати між двома або більше варіантами. Але чи обере один варіант, чи інший – кожен з них пов'язаний з проблемою чи злом. У світі, де живемо, немає абсолютно чистого середовища, все просякнуте злом, а це залишає відбиток і на нашій душі. Але врешті людина повинна обрати якийсь варіант і потім каятися: «Господи, хоч в даній ситуації я прийняв рішення згідно своєї совісті та з переконанням, що це була Твоя воля і найкраще рішення, все ж бачу, що це було не зовсім чисте».

Ходити в Святому Дусі означає спочатку з'єднатися з Христом, з Його безсильністю на хресті, а потім щиро шукати Божу волю в даній ситуації. Якщо потрібно шукати Божу волю у серйозній справі та приймати відповідальне рішення, необхідна триваліша молитва. Іноді це болісний пошук і потрібно радитися з людьми, які мають досвід життя з Богом. Часто проблема полягає в тому, що хоча людина щиро хоче виконувати Божу волю, але довго не знає, що саме є Божою волею. І цю темряву Бог допускає для нашого очищення. Але навіть якщо й пізнаємо Божу волю і виконаємо її, мусимо рахуватися з тим, що крім благословення прийде і менший чи більший хрест. Чому? Про це дізнаємось пізніше або коли вже закрийється книга нашого життя і ми увійдемо у вічність.

Візантійський Вселенський Патріархат

Контактна e-mail адреса: byzcatpatriarchate@gmail.com

<http://vcpatriarhat.org/>

«А вишній Єрусалим – вільний, він мати всім нам.» (Гал. 4,26)

СЛОВО ЖИТТЯ від 25.8. до 8.9.2019 – Рим. 7,22-23: «Мені бо милий, за внутрішньою людиною, закон Божий, але я бачу інший закон у моїх членах, який воює проти закону мого ума і підневолює мене законові гріха, що в моїх членах»

від 8.9. до 22.9.2019 – Рим. 7,24-25: «Нещаслива я людина! Хто мене визволить від тіла цієї смерті? Дяка хай буде Богові (що це вчинив) через Ісуса Христа, Господа нашого! Отже, то я сам служу розумом законові Божому, а тілом – законові гріха»

Листи з УА 9/2019

Слово Патріарха Іллі про подвійну несправедливість

Апостол Павло в посланні до Римлян 3,23 пише: «*Всі згрішили і позбавлені Божої слави*». А пророк Давид взиває: «*В беззаконнях зачатий, і в гріхах породила мене мати моя*» (Пс. 50,7). Кожна людина ще в момент зачаття бере на себе сумну спадщину Адама і Єви – первородний гріх, прокляття, втрату Божої слави. З цим спадкоємством кожен приходиться на світ, чи хоче цього, чи ні.

Бог створив ангелів, вони були поставлені перед випробуванням і повинні були вирішити, чи обирають Божу славу. Одні вистояли у пробі, а інші стали демонами. Нас, людей, Бог не створив, як тварин, які не мають розуму і прославляють Бога тільки тим, що існують. І людина поставлена перед випробуванням, чи, точніше кажучи, певним чином вкинена у нього, бо існує реальність: «*Всі згрішили*». А це стосується вже малої дитини, яка, хоча й ще не чинить жодного свідомого гріха, та все-таки вже перебуває в цій системі гріха і хоч-не-хоч мусить грішити, бо в ній є егоїзм, а добро змішане зі злом. Потім, коли дитина почне більше використовувати розум, то вже роз'їдеться той механізм в нас – вже грішить. Вона хоче робити добро, але робить зло. Це така несправедлива система: це не один до одного! Це зло само виходить з нас. Бачимо це в повсякденній поведінці: людина і хоче добра, хоче справедливості, але... Іноді навіть той, хто вбиває, переконаний: «Я дію справедливо. Я мщуся тим людям, бо вони злі. Я чиню справедливість». Так оправдатися перед самим собою і перед іншими може навіть убивця або масон. І ті, які здійснюють злочини, переконані, що роблять добро. А Бог це допускає, бо людина любить це зло в собі і не хоче каятися. Це таїнство зла, яке діє в нас, незважаючи на те, що ми сотворені на Божий образ.

«*Всі згрішили...*» І навіть якщо людина цього не хоче, все ж є вкинена до цього бруду, багна гріха. Хтось міг би сказати: «Господи, це несправедливо! А також несправедливо, що ми, люди, *позбавлені Божої слави*. І ми хотіли б мати шанс прийняти рішення, так само, як ангели. Наш дух прагне Бога, Божої любові, Божої слави. Але він далекий від неї, відділений, вкинений до цього бруду. Це несправедливо! Крім того, в нас існує механізм, який тягне нас туди. Це настільки приховане, що людина цього навіть не бачить. Аж по плодах це пізнає».

Темрява, брехня і зло настільки змішані в нас, що людина, яка не напоумляється Божим словом і не молиться, навіть не розрізняє цього. Вона має певне розрізнення в совісті, але таке нечітке. Її совість може

денність, але також ставить правильне запитання: «*Хто визволить мене?*» **Хто?** Досі вона чекала цього від себе самої, але тепер надіється лише на Нього! Досі вирішення своїх труднощів шукала в собі, а тепер шукає Спасителя! Вона вже не ставить на перший план свої власні зусилля, але всі її очікування спрямовані на Христа.

Вигук «*Нещаслива я людина! Хто мене визволить?*» змінюється у пісню прослави, адже людина знайшла відповідь на своє питання: «*Дяка хай буде Богові (що це вчинив) через Ісуса Христа, Господа нашого!*» (Рим. 7,25).

Ісус на хресті вигукнув: «*Звершилося!*». Він на хресті виконав усе для нашого прощення і також зробить все для нашого звільнення. В обох випадках Він є виконавцем. «*Бог викликає в нас діяння*», «*дяка хай буде Богові!*»

Основна характерна властивість старого «я» в нас – постійно усувати Бога. Фактично людина автоматично ігнорує Бога в повсякденному житті, а до того ж підсвідомо хоче, щоб Бог послужив на її честь і славу, щоб вона вже була досконалою і могла бути задоволеною зі себе. Старе «я» залишається на троні і вимагає від Бога, щоб благословляв його на успіх. До того ж, людина часто настільки сліпа, що думає, що це є діяльність для Бога. А при тому повністю забуває, що Бог дав Свого Сина, щоб ми жили через Нього і щодня з вірою та вдячністю приймали те, що Він зробив для нас. Постійно діє: «*Йому – Ісусові – треба рости, мені ж маліти*» (Ів. 3,30). Основою звільнення та перемоги є втрата душі ради Христа та Його Євангелії (Мр. 8,35). Це суть чистої любові до Бога, а також умова, щоб Бог міг діяти в нас і в нашому житті Своєю силою. Інакше ми не дозволяємо Йому цього через лавину власної діяльності.

На першому етапі нашої віри, коли ми повірили в Бога, діє: «Людино, приклади зусилля і Господь Бог допоможе тобі». Потім настає етап навернення та самопізнання, а тим самим і шлях покаяння та очищення. Саме тоді ми пізнаємо суть 7-ї глави послання до Римлян, яка виражена словами: «*Я чиню зло, якого не хочу*» і «*Нещаслива я людина! Хто мене визволить від тіла тієї смерті?*» Щоб Ісус дійсно був нашим Господом і Царем нашого серця, Він повинен царювати в нас! Але «стара людина» постійно конкурує з Ним, не дає Йому першого місця і не дозволяє царювати. У неї є свої плани і свої акції «для Господа».

А як щодо т.зв. співпраці з Богом? Існує співпраця, яку можна виразити гаслом: «*Усе роби так, ніби все залежить тільки від тебе, а*

главі. Постійне повторювання слова «я» є причиною нашої безсильності: **я** не роблю те добро, якого **я** хочу, але **я** роблю те зло, якого **я** не хочу (Рим. 7,19). В мисленні такої людини панує елементарне нерозуміння. Вона думає, що Бог хоче, щоб вона виконувала Закон, щоб бути доброю перед Богом. Який результат таких зусиль? Кожна людина дійде до висновку, що є далекою від того, щоб подобатися Богу. І навіть виявить, що взагалі не може Йому подобатися. Чому? Бо ігнорує все те, що Бог для неї зробив, коли за неї віддав на смерть Свого Сина. Саме на хресті Божий Син зробив наше старе «я» безсильним перешкоджати Божому життю в нас. Тому таїнство перемоги полягає в одному слові: **разом** – Ісус і я!

Слово життя Рим. 7,24-25

*«Нещаслива я людина! Хто мене визволить від тіла тієї смерті?
Дяка хай буде Богові (що це вчинив) через Ісуса Христа,
Господа нашого! Отже, то я сам служу розумом законові Божому,
а тілом – законові гріха»*

На закінчення 7-ї глави апостол взиває: *«Нещаслива я людина!»* Він взиває це в Божому світлі, в якому усвідомлює закон гріха, що діє в нас, і людське безсилля, коли хочемо власною силою робити добро. Поруч з цим взиванням він запитує: *«Хто мене визволить від тіла тієї смерті?»* І відразу ж дає відповідь: *«Дяка хай буде Богові (що це вчинив) через Ісуса Христа, Господа нашого!»*.

«Нещаслива я людина! Хто мене визволить від тіла тієї смерті?» – взивав апостол Павло. Для Божого слуху немає милішої музики, ніж це взивання. Цей вигук є найдуховнішим з усіх, які людина може промовити. Кожна людина стогне так лише тоді, коли знає, що ні на що не здатна і відмовляється від подальших зусиль. Але перш ніж дійти до того, вона робила багато нових постанов і знову й знову подвоювала свої зусилля. Нарешті виявила, що її зусиль не достатньо, і сповнена відчаю, взиває: *«Нещаслива я людина!»* Людина, яка раптом прокинеться в палаючому будинку, кличе на допомогу – а так само взиває той, хто зневірився у собі. Чи ти вже зневірився у собі, або ж досі сподіваєшся, що зміниш себе власними силами і станеш кращим християнином? На щастя, бідна людина не лише виявляє свою нуж-

бути фальшивою – поблажливою або скрупульозною, і її можна обманути. Вона легко приймає брехню під позитивними поняттями, але коли їй скажуть правду – вона повна сумнівів...

Ми були створені Богом на Його образ, але ми втратили Божу славу через непослух Адама і Єви. З одного боку, це несправедливо, але є інший бік. Боже слово продовжує: *«...і оправдуються даром Його ласкою, що через відкуплення, в Ісусі Христі»* (Рим. 3,24). Це також несправедливо: *«Оправдуються даром»* – це означає без заслуг. Це як отримати якийсь подарунок – гроші або цінні матеріальні речі. Йдеться про дар, а це означає, що ми не маємо на це права. А тут написано, що людина отримує цей найбільший дар: *«Оправдуються даром»*. Цей дар отримуємо без наших заслуг. Оправдання є даром. І Святе Письмо уточнює: *«...Його ласкою, що через відкуплення, в Ісусі Христі»*, – отож Божою ласкою, безкоштовно, без права на це, даром. Тут йдеться тільки про одну річ: чи людина це прийме, чи ні. А це суть всього життя з Богом: ми повинні знову і знову приймати даром Боже оправдання і дякувати за нього. Звичайно, щоб ми змогли його прийняти, потрібно визнати перед собою свій гріх. А саме цього людина не хоче, постійно намагається його маскувати. Це вміє робити вже мала дитина. Пригадую, як в одному містечку, де я колись був капеланом, біля церкви бавилися діти і один малий хлопець перекинув на подвір'я якусь річ. Я саме був надворі, підійшов, а там стояв цей хлопець. Я запитав його: *«Хто це кинув?»* Хлопець не міг ніяк викрутитись і лише перелякано сказав: *«То моя рука!»* Вже 6-річна дитина вміє грати такий спектакль. Коли нас хтось похвалить, ми розпливаємось; але коли скажуть нам лиш трохи правди – відразу ж вибухаємо. І так є з кожним з нас. На іншому це бачимо, але ми реагуємо так само. Якщо хтось різко скаже нам правду, ми будемо залишатися в смутку навіть цілий тиждень. Але тоді треба стати під хрестом, подивитися до ран Господа Ісуса і сказати: *«Господи, Твоє слово каже, що всі згрішили... Це правда – і я згрішив. Але якби я мав на собі і якийсь важкий гріх, або навіть всі гріхи і злочини світу, то я з гріхом не погоджуюсь і каюся. Я цього не хотів, але був обманений, признаюся»*. Але ми, люди, не хочемо цього признати. Навпаки: ми часто оберігаємо це зло. Що це в нас є?

Але існує дорога спасіння: *«Правда визволить вас»* (Ів. 8,32). А правда полягає в тому, що визнаю, що всі згрішили – отож і я – і не буду вдавати, що гріха не існує.

Первородний гріх, що діє в нас, є саморуйнівною і самогубною системою, тому треба відділитися від гріха, від того родовища зла в

нас. Це духовний центр, який неможливо побачити. Він пронизує нашу душу, тобто наш розум, волю, а також наше тіло, яке є його носієм – посудиною, яка містить в собі цю отруту. Це незбагненно, але це зло в нас ми постійно оберігаємо тим, що в різних ситуаціях – більших, або навіть менших – не зізнаємось перед собою у своїй помилці, у гріху! Однак ми повинні усвідомити, що це зло веде нас до смерті – дочасної і вічної.

Вихід полягає в тому, що наша «стара людина» – первородний гріх в нас – мусить бути розп'ята, щоб вже не панувала, не водила нас за ніс. Тому потрібно постійно віддавати її на хрест. Вона є своєрідною фабрикою гріха. Що робити з її «продукцією»? Знову і знову упокоїтися і визнати: «Проти Тебе єдиного я згрішив і перед Тобою зло вчинив... Окропи мене іссопом – і очищуся...» (Пс. 50). Людина повинна постійно це робити, бо лиш надихнеться – вже грішить: або займається марнотами, або жаліє себе, ігнорує Бога, а потім діє свавільно... А цього всього ми самі не позбудемося. Єдиний вихід – це дорога покаяння; іншого виходу не існує. Ми повинні постійно повертатися до Бога. І це не одноразова справа, це дійсно дорога, програма. Отож, ціложиттєва програма для нас, людей – це покаяння. Це означає знову повертатися до правди, знову признавати: «Я був обманений», – а потім дозволити себе повчити.

Отож, що відповісти на закиди типу: «Що це за справедливість – Адам собі згрішить, а я за це мушу терпіти?! Я повинен нести наслідки за якусь людину, яка все зіпсувала? Це несправедливо!»? Так, це несправедливо, проте існує й інша несправедливість, яка є для нашого добра: коли Ісус помер, Він не помер за Себе Самого – Він помер за тебе, і не тільки за тебе, але й за все людство. Він помер за всіх. У Ньому маєш прощення твоїх гріхів і вічне життя. Таким чином отримуєш найбільший дар без жодної твоєї заслуги. І це також несправедливо. Він, всемогутній Бог, став Людиною, щоб ми стали Божими дітьми, щоб спасти нас. А це спасіння, яке є тільки в Ньому, можемо прийняти задармо, як незаслужений дар. Треба лише прийняти його, дякувати за нього і берегти його – цей скарб, Ісуса Христа і спасіння в Ньому – та не втратити його, навіть за ціну мученицької смерті. Прикладом для нас є мільйони мучеників. Ісус є наш люблячий Спаситель, і коли ми впадемо, Він чекає, щоб ми якнайшвидше до Нього повернулися. Тому ми повинні любити Ісуса, наслідувати Його. Це Перша і найбільша Заповідь, а також сенс та вершина людського життя.

через нас. Ми повинні повністю віддати Йому всю справу і усвідомлювати, що без Нього нічого не можемо робити. У притчі про виноградину та галуззя Ісус прямо говорить: «*Без Мене нічого не можете робити*» (Ів. 15,5). Але ми все-таки часто намагаємось працювати для Бога, але без Бога, а тому падаємо на дорозі наслідування Христа. Наша зневіра та розчарування від наших невдач у служінні Господу ніколи не припиняться, якщо ми повністю не зрозуміємо, що суть чистоті любові до Бога полягає у втраті нашої душі заради Христа та Євангелії (Мр. 8,35).

Одну святую запитала сестра-монахиня: «Що мені ще потрібно здобути, щоб я могла досконаліше наслідувати Господа Ісуса?» Свята подивилася на неї і відповіла: «Краще запитайте: Що мені ще потрібно втратити?».

Ревний брат, який намагався здобути перемогу власною силою і зазнав невдач, сумно сказав: «Не знаю, чому я такий слабкий». Старший брат відповів: «Причина в тобі. Ти все ще маєш багато власної сили. Аж коли пізнаєш своє цілковите безсилля і будеш дійсно переконаний в тому, що сам без Божої допомоги не можеш зробити абсолютно нічого, тоді Бог через тебе зробить велику Божу справу».

Найбільшим прикладом покори після Христа є для нас Його Мати. В момент найбільшого чуда вона повністю покладалася на Бога і тільки сказала: «Я раба Господня». Коли Єлизавета привітала її, Непорочна Діва визнала: «Зглянувся Бог на смирення раби Своєї, велике бо вчинив мені Всемогутній і святе ім'я Його». Через її покору і усвідомлення того, що все має тільки від Бога і що сама по собі не може нічого, Бог вчинив найбільше діло – вочлнення Другої Божої Особи. Це було найбільше діло Святого Духа! І через тебе Святий Дух хоче діяти, але умовою є зростання в покорі. Йдеться про зречення своєї волі і про чисту любов до Бога.

Наша нужденність настільки велика, що для того, щоб ми могли бути спасеними, Бог за нас віддав на смерть Свого Сина! Якщо ми повіримо в це, то відмовимось від зусилля спасти себе власними силами. Якщо ми намагаємось власними силами змінити себе чи вдосконалити, то навіть не усвідомлюючи цього, відкидаємо Христовий хрест. Божий закон справедливий, але його не може досконало виконати грішна, тобто неправедна, людина. Хто намагається виконати вимоги Божого закону сам, тобто вважає себе добрим і старається бути ще кращим, то́му почне дошкуляти реальність. Це виражене у 7-й

на тій же підставі. Якщо ми прагнемо звільнення від гріха, то одержуємо його, коли активно вірою входимо до єдності з розіп'ятим Ісусом. Як сказав апостол: «Я розп'ятий з Христом, вже не живу я, а живе в мені Христос!» (Гал. 2,20). Наше звільнення від гріхів залежить від того, що Ісус виконав на хресті і що через віру реалізує в нас. В обох випадках, тобто при прощенні гріхів та звільненні з рабства гріха, ми залежні тільки від Нього. Треба знати, що ні найкращим наміром, ні найбільшим намаганням чи найсуворішою аскезою ми не визволимо себе від гріха. Тільки в Христі маємо прощення і визволення, ніде інде. Наше завдання полягає в тому, щоб ми не лише знали це, але й старалися в певних життєвих ситуаціях входити до цієї єдності з Ісусом і втілювати Його перемогу. Перш за все, ми повинні навчитися цього на внутрішній молитві.

В 6-й главі послання до Римлян бачимо, як Бог визволив нас від гріха, а в 7-й главі бачимо, як визволяє нас від Закону. У 6-й главі нам показано шлях визволення від гріха на прикладі пана і його раба. У 7-й главі визволення зображене через порівняння з двома чоловіками однієї жінки. Один своєю педантичністю відображає Божий закон, але не дає сили його виконати. Другий чоловік – це Христос, який у своїх вимогах йде ще глибше, ніж вимагає Закон, але в Ньому самому є і їхнє виконання.

Ми повинні співпрацювати з Божою ласкою, а також щиро шукати Божу волю. Але якщо ми намагаємося робити щось самі по собі, тобто без Христа – ніби для Нього, але без Нього – то, навіть не усвідомлюючи цього, усунемо Ісуса із ситуації, так що Він не може діяти. А це тому, що тримаємо справу повністю в своїх руках і забули, що треба цілковито віддати її в Божі руки, а потім старатися Божим способом виконувати Божу волю. Проблема полягає в тому, що хоча й знаємо Божу волю, проте здебільшого реалізуємо її лише власними силами. Коли ж потім нам доводиться щось терпіти задля реалізації Божої волі, то не розуміємо цього і часто бунтуємося. Ми забуваємо основний принцип: якщо почнемо щиро служити Богові – чи у формі євангелізації, чи місії, чи у виконанні іншого добра або служіння – то прийде Боже виховання. Бог допускає на нас т.зв. невдачі, а наше завдання – приймати їх і все більше і більше вчитися пускати Бога до своєї діяльності, щоб ми працювали не тільки для Ісуса, але щоб працювали з Ісусом. Найвищий ступінь нашої відданості у діяльності – це дати Господу можливість, щоб Він сам міг виконувати Своє діло

Первородний гріх і визволення у Христі (1 частина)

Ми хотіли би звернути увагу на актуальні теми, нерозривно пов'язані з правдивою обнотою Церкви. Це питання первородного гріха та Христової смерті на хресті.

Через перший гріх втілилася брехня, а разом з нею і духовна смерть. Людина не стала, як Бог, але з того часу носить в собі божка – его. Людина перестала зважати на Бога і на об'єктивну правду. Вона має свою суб'єктивну правду і своє суб'єктивне добро, яке, однак, тягне її до погибелі. Під позитивною назвою вона просуває все «своє» і у своїй гордості ставить себе понад Бога. Ісус каже: «Хто грішить, є рабом гріха» (Ів. 8,34). Але у своїй духовній сліпоті людина вважає це рабство своїм добром.

Зокрема сьогодні доказом цієї сліпоті і гордості є гендерна ідеологія. Вона рішуче заперечує об'єктивну реальність і стверджує, що якщо чоловік почуває себе жінкою, то і є нею. Це схоже на те, як хтось у психіатричній лікарні стверджує, що є Наполеоном чи Клеопатрою і хоче отримати відповідне посвідчення особи. Псевдопапа Франциск на знак того, що з цим духом брехні має палку єдність, цілує трансгендерам ноги.

Зіпсута гріхом природа, яку Святе Письмо називає старою людиною, є родовищем зла та всіх злочинів, які були скоєні людством. Для нашого спасіння і з любові до нас Бог став людиною, щоб визволити нас із цього рабства гріха та диявола. Тому таїнство первородного гріха неможливо зрозуміти без розуміння Христового хреста.

Питання: Які є фальшиві пояснення первородного гріха?

Відповідь: Деякі теологи прийняли погляди а-ля Руссо, які є корінням сучасного декадентського мислення. Вони маніпуляційно стверджують, що в людській природі немає зла, тобто нема первородного гріха.

Другий фальшивий погляд – тейярдизм, який також не припускає існування первородного гріха, а тому також відкидає потребу спасіння і Спасителя.

Біблійні відомості про Адама, Єву, рай і заборонений плід реально вказують на суть зла, яке є в нас. Різні теорії про самоспасіння без Христа є обманні та призводять до погибелі.

Багато філософів, оскільки живуть аморально, заперечують реальність гріха та реальність спасіння. Таким чином вони подають своїм однодумцям філософські обмани для убивання совісті.

Питання: Яке вчення Церкви?

Відповідь: Бог створив людину і дав їй свободу. Перший гріх полягав у тому, що людина зловжила своєю свободою і не послухала Божого наказу (див. Рим. 5,19). Зведена дияволом, вона хотіла бути, як Бог (Бут. 3,5), але без Бога. Всередині людини виникла дисгармонія. Гріх Адама залишив наслідки на всіх людях, оскільки зіпсував людську природу, яка усім наступним поколінням вже передається у зіпсутому стані. Цей стан спонукає до особистих гріхів, за які вже лягає провина і покарання.

«Через одного чоловіка ввійшов у світ гріх, і з гріхом смерть» (Рим. 5,12). «Як через переступ одного на всіх людей прийшов засуд, так через чин справедливості Одного на всіх людей приходять життя та дайте оправдання» (Рим. 5,18).

Через хрещення ми прищеплені до життя Христа, тобто ми занурені до Його смерті і отримали нове життя (Рим. 6,4). Ходити у вірі означає актуалізувати таїнство хрещення, тобто входити до Христової смерті, а тоді в нас одночасно діє і Його життя (пор. II Кор. 4,10).

Питання: Чи хтось із людей був охоронений від первородного гріха?

Відповідь: Мати Ісуса Марія. Вона є нова Єва. Через заслуги Христа вона наперед була охоронена від первородного гріха.

+ Ілля + Методій, ЧСВВр + Тимотей, ЧСВВр
Патріарх Візантійського єпископи-секретарі
Вселенського Патріархату

31.07.2019

Первородний гріх і визволення у Христі (2 частина)

Таїнство первородного гріха можливо зрозуміти лише у світлі Христової смерті і воскресіння. Боже слово нам вказує на два протилежні полюси: на Адама і на Христа. Хто залишається в Адамі, перебуває у смерті і в рабстві. Хто входить до Христової смерті, той має нове життя і правдиву свободу.

Ми народилися дітьми Адама без Божого життя. Якщо не народимося знову, а залишимося в цьому стані духовної смерті, будемо навіки засуджені. Ісус сказав: «*Мусите знову народитися. Що народилося з тіла, є тіло, що народилося з Духа, є дух*» (Ів. 3,6 наст.). Як маємо зно-

Слово життя Рим. 7,22-23

«Мені бо милий, за внутрішньою людиною, закон Божий, але я бачу інший закон у моїх членах, який воює проти закону мого ума і підневолює мене законові гріха, що в моїх членах»

У вірші 20 написано: «*Коли ж я роблю те, чого не хочу, то тоді вже не я його виконую, але гріх, що живе в мені*». Тут сказано, що в кожному з нас є первородний гріх, тобто «стара людина». Він нами маніпулює і є причиною рабства, в яке потрапляє людина. Це сумна спадщина прабатьків. Ця духовна отрута, насіння диявола, має програму утримувати нас незалежними від Бога. З Божого слова ми дізнаємось, що її сила полягає в законі гріха. У вірші 23 сказано: «*Але я бачу інший закон у моїх членах, який... підневолює мене законові гріха*».

Тут сказано також про закон нашого розуму, тобто про совість – голос Божий в нас. Проти нього бореться закон гріха. Закон встановлюється там, де явище періодично повторюється. Таким чином гріх стає поневолюючою силою. Це об'єктивна реальність у кожній людині, незалежно від того, усвідомлює вона це чи не усвідомлює, або не хоче усвідомлювати. Тут вказано на внутрішню боротьбу вищого з нижчим – духовного з плотським.

Внутрішня людина, про яку говорить Боже слово, перебуває в гармонії з законом розуму і їй милий Божий закон. На іншому місці апостол Павло називає цю духовну людину словом «пневматікос». Духовну людину веде Дух Божий. На противагу цьому тілесну «стару людину» водять пожадливість тіла і гордість. Ми повинні боротися зі «старою людиною», тобто з первородним гріхом в нас, аж до кінця життя. Вона не сміє бути нашим Господом! Нашим Господом повинен бути Ісус! Коли гріх нас обмане і ми падаємо, то на дорозі наслідування Христа ми повинні кається і вставати. Це щоденна програма для правдивого християнина.

Усвідомлення суті нашої віри

Як ми отримали прощення гріхів? Чи це було через нашу побожність? Ні, вона лише здобуває нам ласку для пізнання, що прощення гріхів ми отримуємо без наших заслуг – через пролиту кров Господа Ісуса Христа. Ми з вірою подивилися на Христовий хрест, віддали Йому свої гріхи і повірили в діло, виконане нашим Спасителем.

Наступний досвід полягає в тому, що так, як через віру в Ісуса ми отримали прощення гріхів, так і звільнення з рабства гріха отримуємо

вому стані проминули дві години, хоч знеболення, мало б подіяти відразу. З безвиході лікар відпустив мене додому, бо ж не буде цілу ніч тримати мене в лікарні.

До стоматолога я приїхав своїм авто, ото ж вертатися мусів так само, а це означало декілька годин за кермом з нестерпним болем. Я виїхав за місто, але їхати далі не міг. Зуб не давав мені спокою.

Тут зразу проявилася моя незадоволена «стара людина»: в думках я почав нарікати. В таких випадках біль наче затемнює розум і ти забуваєш про все на світі і за Бога. Але в певний момент, коли я зауважив куди напрямлене моє мислення, відразу ж зупинився, на 180 градусів відвернувся від своєї проблеми і з вірою почав взивати ім'я Ісуса. А також молився просто своїми словами, з серця: «Ісусе я жертвую Тобі ці терпіння, цей біль. Приймаю свій хрест, приймаю цей біль».

Коли тепер дивлюся на цю подію з відступом часу, то розумію, що по-людськи це неможливо було витримати. Від болю мені допомогло відірватися те, що я почав усвідомлювати та переживати Христові страсті. Перед очима був образ Ісуса збичованого, в кривавих ранах... Я цілком усвідомлював ту велику різницю: як мене там щось заболіло, якась маленька часточка мого тіла, а наскільки більшим був біль Ісуса. А потім ще хресна дорога, муки розпінання, болісне вмирання на хресті... Наскільки це було болючішим...

Поки я так розважав, то навіть не зауважив, як біль кудись подівся. Його зовсім не стало. Я ніби просто забув, що мене щось болить. Я знаю точно, що це не знеболюючі мені допомогли, бо пройшло надто багато часу. Це була Божа ласка, пряме Боже втручання, допомога від Господа Ісуса.

Саме в тих терпіннях, в тому болі, я збагнув таку річ, що коли ми будемо свій хрест, свій біль з'єднувати з Ісусовим болем, то хоч і не обов'язково те терпіння має зразу відійти, але Він дасть силу його нести (витримати). Чи це непорозуміння в сім'ї, чи на роботі, якісь очорнення чи хвороба. Я маю вже з цим власний, конкретний досвід.

Люди в якихось складних життєвих ситуаціях переважно не бачать вирішення. Вони впадають у відчай, або нарікають, або ще гірше – шукають порятунку у цілителів і ворожок. А я подаючи цей приклад, хочу засвідчити, що ми маємо вихід, маємо Ісуса, маємо милість від Бога, маємо Його святий хрест. Слава Христовому хресту! Нехай Бог буде прославлений в житті кожного з нас!

Дмитро

ву народитися? Йдеться про прийняття Господа Ісуса у своє життя через метаною і віру! *«Тим, які Його прийняли, дав право дітьми Божими стати»* (Ів. 1,12).

Питання: Як діяв Адам і як діяв другий Адам – Христос?

Відповідь: Адам діяв сам по собі, відокремлено від Бога. В цьому полягала уся трагедія раю. Ісус, другий Адам, діяв протилежно: у всьому був залежний від Бога. Його програма була така: *«Отче, не Моя, а Твоя нехай буде воля»* (Лк. 22,42).

Питання: Чому Боже життя так мало в нас проявляється?

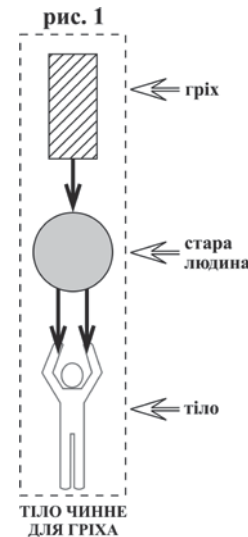
Відповідь: Причина в тому, що ми живемо ще своєю волею, своїм розумом, тобто своєю душею; ми працюємо і служимо у власній силі і не беремо сили від Бога. Незалежна душа є перешкодою для нового життя. Тому ми повинні її втрачати заради Господа Ісуса. Він каже: *«Хто втратить свою душу ради Мене та Євангелії, той її знайде»* (Мр. 8).

Юридична особа:

Бог дивиться на Адама і на кожного, хто походить від нього, як на одну стару людину. Так само на Христа і на кожного, хто від Нього походить, Бог дивиться як на одну нову людину.

Якщо використаємо термін «юридична особа», то він виражає те, що кожен з нас, хто прийняв Ісуса за свого Спасителя і Господа, становить Його Містичне Тіло. Що б не зробила голова, те стосується і тіла з усіма його членами.

З допомогою п'яти малюнків роз'яснимо п'ять ситуацій.

Перша ситуація: Влада старої людини (мал. 1)

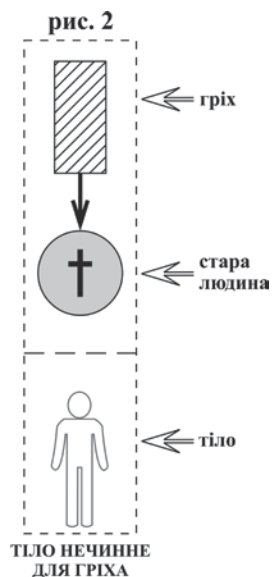
Святе Письмо використовує три важливі терміни: перший – гріх, другий – стара людина, а третій – тіло (див. Рим. 6,6).

Якщо слово «гріх» вживається в однині, то під цим поняттям розуміємо родовище зла, тобто духовне насіння диявола, яке увійшло до людської природи через прабатьків. Людська природа була інфікована насінням диявола і цю зіпсовану природу Святе Письмо називає стара людина. Наші особисті гріхи є плодом цієї зіпсованої природи, в якій залишається насіння диявола, тобто первородний гріх.

Поняття «тіло» у Святому Письмі означає не тільки наше біологічне тіло з його членами і п'ятьма чуттями, але також сили нашої душі, такі як розум і воля.

Гріх представлений як володар, який поневолює людину та змушує її чинити всі особисті гріхи. Людина стає рабом гріха, підпорядковується цьому тиранові і виконує всі його накази.

В такому поєднанні вони двоє – гріх і стара людина – шукають якийсь знаряддя і знаходять тіло. Душевні сили тіла дають завдання членам: або дають вказівку очам, щоб дивилися, або вухам, щоб слухали, або рукам, щоб рухалися. Таким чином тіло виконує накази, продиктовані гріхом та схвалені старою людиною. Гріх є шефом, стара людина є в єдності з ним, а тіло практично виконує їхні накази у формі прогріхів. Результатом їхньої співпраці є численні гріхи, які здійснюємо.

Друга ситуація: Стара людина розп'ята з Христом (мал. 2)

Святе Письмо каже: *«Адам став душею живою»* (I Кор. 15,45). Через гріх він втратив Боже життя і йому залишилося тільки душевне (психічне) життя, яке через гріх під'єднується до диявола. Адам став незалежним від Бога і таким чином уподібнився до диявола.

Незалежний розвиток душевного життя віддаляє від Бога і веде до самообожнювання (*«Станете, як Бог, як боги»* – Бут. 3,5). Виходом є співрозп'яття з Христом і єдність з Його смертю: *«Знаємо, що наш старий чоловік був розп'ятий з Христом... Ми поховані з Ним через хрещення на смерть»* (Рим. 6,4-6). Ходити у вірі означає актуалізувати наше хрещення! Якщо вірую з'єднаюся

з силою Христового розп'яття і смерті, то диявол, гріх і стара людина стають паралізованими і переможеними.

Питання: А що станеться з тілом?

Відповідь: Стара людина є розп'ята та занурена до Христової смерті, тому сила гріха вже не може володіти тілом. Тіло вже не слухає гріха, ані не погоджується на його пропозиції. За таких обставин тіло вже не має що робити, стає бездіяльним. Раніше мої уста безперестанно критикували, а тепер вже так не чинять, залишились без свого заняття. Мої ноги, які звикли ходити своїми дорогами, вже по них не ходять – також стали бездіяльними. Мої очі, вуха, та й усе моє тіло, стали бездіяльними (katargethé) стосовно гріха.

милосердю. У випадках, де я і син не мали розради, молилася молитву від Отця Патріарха з «Голготи», слово «Елої, Елої...».

Лікар, який робив операцію, був віруючий, відносився до нас добре і допомагав нам. Та на всьому була Божа ласка і допомога. Навіть коли ми з сином вже від'їжджали і хотіли йому віддячитися, він сказав нам, щоб ми за нього дали на Службу Божу. Я йому відповіла, що про це я вже подбала. На Йордан нам привезли свяченої води з Тисмениці і син почав потрохи підніматися.

Так ми пробули у лікарні 75 днів. Додому виписали, але рана ще не зажила. Був місяць березень і я поклала коло образу св. Йосифа просьбу про загоєння рани і на початку квітня рана почала заживати, стан покращився. Правда нервова система зрушена, безсоння, але тут теж помагає молитва і довіра Божому милосердю. Потрібна ще одна операція, яку теж віддаю Богові.

Тому я складаю велику і щирю подяку Ісусу, Марії, Йосифові та ангелу-хоронителю сина за ласки і допомогу. Хочу подякувати за молитви єпископові, священникам, монахам, монахиням, отцю з Тисмениці, який приїжджав сповідати сина. Хочу подякувати і прошу Божого благословення для всіх наших парафіян, які молилися за мого сина. Господи, нагороди їх Твоєю ласкою за всі молитви і пожертви. Дякую! Ісус – Цар Переможець!

Галина, м. Дрогобич

Кілька тижнів тому я поїхав у Львів, щоб лікувати зуби. Так, як зазвичай я сів у стоматологічне крісло і лікар приступив до своєї роботи. Це був досвідчений фахівець, який мав багатолітню практику. Отож я спокійно сидів і нізачо не хвилювався. Однак сталося те, чого ані я, ані лікар не сподівалися. Зненацька я відчув сильний, різкий біль. Стоматолог насторожився і призупинив свою роботу. Він там «щось зачепив», якщо так можна висловитися, але «зачепив» так, що не можливо було до зуба доторкнутися, і тому подальше лікування стало неможливим. Такого я ще ніколи не мав, навіть не думав, що біль може бути такий сильний: відверто кажучи, просто нестерпний...

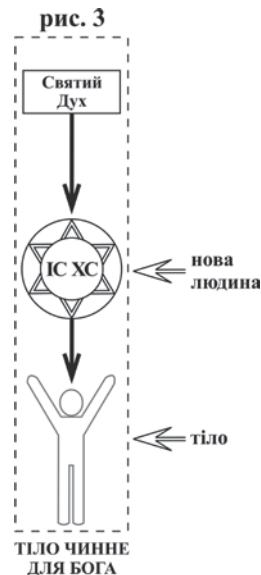
Все що стоматолог міг зробити в цій непередбачуваній ситуації було те, що дав мені два обезболюючі уколи. Пройшло трохи часу, проте біль навіть не думав уступати. Уколи були сильні, але нічого не допомогли. Тоді через пару хвилин мені дали ще один укол, а за ним ще один... і все безрезультатно, нічого не мінялося. В такому больо-

Мій син захворів на дуже важку хворобу. Оскільки була загроза смерті, з 29 листопада він переніс чотири операції в Івано-Франківську. Лікарі розводили руками і казали, що нічого зробити не можуть, бо почалася внутрішня кровотеча кишечника та інфекція внутрішніх органів. Остання операція була вирішальною. Я просила Бога, щоби керував руками лікаря, і Всемогутній Бог допоміг. Я дуже переживала, що син не висповідався, хоч тяжко хворий. Тоді подзвонила до нашої церкви і мені дали телефон отця з Івано-Франківська. Отець приїхав, висповідав сина і уділив йому елеопомазання. Лікарі говорили, що стан хворого не покращується. Так пройшло в реанімації 19 днів і несподівано його перевели в інтенсивну хірургію, хоч він був ще на штучному диханні і не повертався з боку на бік, так що появились пролежні. Я дуже просила наших священників і сестер з Тисмениці про молитву. Закінчувався грудень, а рана гноїлася і почалася пневмонія. Синові було дуже важко дихати. Температура була 39. Безконечні системи, знеболюючі...

У лікарні були дуже важкі умови і хоч я вже похила віком, але Господь давав мені силу переносити всі труднощі. У мене не було нової брошурки, тому не знала, яке є слово життя на цей тиждень, але випадково я взяла брошурку за 2016 рік, коли ми повторювали слова: «Не журіться завтрашнім днем; завтрашній день турбуватиметься сам про себе. Доволі днів його лиха». Це було наше підбадьорення, а також і слова Патріарха Іллі: «Мое спасіння і життя є у Христі». Щодня на лікування потрібно було дуже багато коштів, яких ми не мали, але Господнє слово «Не журіться завтрашнім днем!..» додавало мені надії. Виконання Його обітниць я бачила на власні очі кожного дня! Саме стільки, скільки потрібно було коштів на ліки, ми отримували від наших парафіян.

Наступав Новий рік, перша п'ятниця і Різдво Христове. Я знову подзвонила до священника, щоби нас висповідав і уділив Святі Тайни. Він приїхав 6 січня зі Святими Тайнами. Це було для нас великою радістю і справжнім Різдвом. Господь подбав і про Святу Вечерю, сестрички з Тисмениці передали нам кутю і грибну юшку. Наші сестри зі спільноти включили нам святкову Різдвяну Службу Божу з нашого монастиря і ми крізь сльози колядували та слухали Різдвяну нічну Службу Божу. Я дякую Богу, що кожної неділі нам включали Службу Божу. Були важкі моменти, але тут теж помагала молитва і довіра Божому

Третя ситуація: Святий Дух і нова людина (мал. 3)

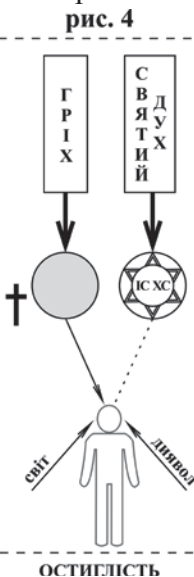
«Зодягніться у нову людину» (Еф. 4,24). «Хто з'єднується з Господом, є з Ним один дух... Тож прославляйте Бога у вашому тілі» (І Кор. 6,17 наст).

Тут також маємо три важливі чинники: Святого Духа, нову людину і тіло. Замість гріха, який уособлював рабовласника і тирана, до влади приходить **Святий Дух**.

Нова людина, про яку згадує Біблія – це наша нова природа, яку ми отримали, коли були знову народжені з Духа (Ів. 3,7).

Через акт нашої віри і цілковитої відданості Христу в даній ситуації стара людина занурена до Христової смерті. Це означає, що в цей момент активувалась, тобто ожила, нова людина, яка досі

була паралізована гріхом і старою людиною. Отже не боремося в першу чергу безпосередньо з гріхом, ані не умертвляємо тіло лише зовнішньо, але через віру відбувається зміна нашої сутності. В цьому новому поєднанні Святий Дух і нова людина діють на **тіло**, яке стає їхнім знаряддям. Воно виконує вказівки, натхненні Духом і прийняті новою людиною. Тепер Святий Дух перейняв владу замість гріха, який раніше був шефом. Тепер нова людина підпорядковується Божому Духу, а тіло практично виконує Божу волю. Вони троє мають єдність, є єдинозгідні, а результатом їхньої співпраці є плоди Духа: любов, радість, мир... (див. Гал. 5,22).

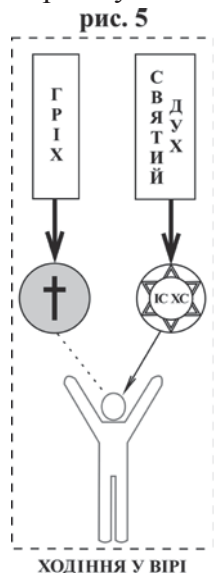

Четверта ситуація: Нове життя не функціонує (мал. 4)

Не достатньо того, що ми були охрещені, що відвернулися від світу, що прийняли Христа як Господа, а також не достатньо того, що ми в повноті прийняли того самого Духа, що й апостоли. Ми повинні також жити згідно з Духом, а це є боротьба!

Умовою того, щоб жити новим життям, є ходіння у вірі (пор. Рим. 6,11). Як тільки перестану чувати (див. Мт. 26,41), автоматично стара людина сходиться з хреста, «оживає» і паралізує нове життя. Вона захоплює владу і знову робить тіло знаряддям гріха (див. Рим. 7,5).

Тому знову і знову через акт покаяння і віри ми повинні входити до смерті з Христом (див. II Кор. 4,10 наст.), інакше стара людина буде породжувати заздрість, гордість, чужолозтво, розбрат і т.д.

П'ята ситуація: Нове життя функціонує (мал. 5)
 Якщо стара людина не є на хресті, то в мені не може жити Христос (мал. 4). Але якщо стара людина в конкретній ситуації є на хресті і перебуває в смерті з Христом (мал. 5), то гріх не діє на тіло, і тоді через Святого Духа «живе в мені Христос» (Гал. 2,20). Це означає ходити в Дусі, жити життям перемоги, життям свободи! Цього потребуємо вчитися і переживати насамперед у внутрішній молитві. Ісус каже: «І однієї години (щодня) не спромоглася чувати зі Мною?» (Мт. 26,40).

Не залишаймося в Адамі, у смерті і у рабстві! Вірою входимо до Христової смерті, там маємо нове життя і справжню свободу!

+ Ілля
 Патріарх Візантійського
 Вселенського Патріархату

+ Методій, ЧСВВр
 єпископи-секретарі

+ Тимотей, ЧСВВр
 єпископи-секретарі

1.08.2019

Дух II Ватиканського Собору і дух Синоду про Амазонію тотожні

Документи II Ватиканського Собору і Синоду про Амазонію просять скасування Першої Заповіді Декалогу. Але ідолопоклонство – це найважчий гріх, як стверджує і святий Тома Аквінський. Воно включає синкретизм і т.зв. міжрелігійний діалог.

Якщо розглянемо цитати з документів II Ватиканського Собору та цитати з Instrumentum Laboris (робочого документа) Синоду про Амазонію, то побачимо, що в них є той самий дух і та сама дорога апостазії.

Цитата з Nostra Aetate (NA-2BC): «Ці та інші релігії... пропонують шляхи, тобто вчення, правила життя і священні обряди».

Пояснення: Поганські релігії зі своїми священними обрядами приносять жертви демонам, а не Богу (I Кор. 10,20). Чи повинні христия-

Відповідь: Участь у поганських культурах – це важкий гріх. За це ще на ізраїльський народ приходили терпіння, війни та вавилонський полон.
 Цитування статті 8Д: «Церква повинна запровадити кремацію навіть для тих, хто бажає християнського похорону (з 22.05.2016)».

Відповідь: Це ще один елемент викорінення християнської традиції.
 Цитування статті 9В: «Скасування традиції хрещення малих дітей та метричних книг» (з 12.9.2016).

Відповідь: Чому цю програму скасування хрещення дітей підписали самі представники Церков?

Заключна цитата Меморандуму: «Ми зобов'язуємось провести всі ці реформи в період з 1.05.2016 р. до 16.08.2020 р., щоб відбулися зміни, і з 1.05.2016 р. ми повністю вступили в **Нову еру**... Ми молимося до одного бога і одного чоловіка, щоб він з'явився на світ для вирішення всіх проблем планети».

Відповідь: Практичне запровадження Нью Ейдж – це повне знищення християнства. Тим богом, до якого за це моляться, є сатана. **Тим одним чоловіком, який має з'явитися на світ, є антихрист! Усі реформи, які здійснюють апостати Кирило, Варфоломій та Франциск, служать для самознищення християнства і є підготовкою до приходу антихриста!** На них трьох і на їхніх делегатів, які підписали Страсбурзький меморандум, лягла Божя анатема. Вона була оприлюднена 15.02.2016 р.

Питання: Що сьогодні повинен робити кожен щирий католик?

Відповідь: Хай дасть Богові обіцянку однієї години молитви щодня протягом цілого року за настановлення правовірного папи і відродження Церкви.

+ Ілля
 Патріарх Візантійського Вселенського Патріархату

+ Методій, ЧСВВр
 єпископи-секретарі

+ Тимотей, ЧСВВр
 єпископи-секретарі

9.08.2019

Свідчення про вислухану молитву

Великі діла Твої Господи і нехай буде прославлене Ім'я Твоє! Я хочу прославити Божу Всемогутність і подякувати Ісусу, Марії та Йосифові за велику ласку і допомогу.

циск поєднує Святу Літургію, тобто Христову жертву на хресті, з викликанням демонів при поганських ритуалах. Цьому служить якраз їхня музика.

Цитування статті 12: «Згода християнських Церков з тим, що з 2016 року вони вже вступають в нову еру».

Відповідь: Нью Ейдж – це релігія антихриста, а якщо християнські Церкви дають на нього згоду, це означає, що вони публічно відрікаються Христа і переходять під Боже прокляття – анатему.

Цитування статті 15А: «Вищезазначені положення будуть ратифіковані Екуменічним Собором Християнської Православної Церкви (від 19.06. до 9.07.2016)».

Відповідь: Сьогодні Церкви ліквідуються не зовнішнім насильством, кайданами та тюрмами, але через запрограмоване самознищення. Подібний метод використовується і для знищення народів. Прикладом є Стамбульська конвенція, яка запроваджує руйнівну гендерну ідеологію та викрадання дітей з будь-якої сім'ї. Кожен народ повинен дати згоду на власне самознищення.

Цитування статті 2В: «Прийняття вищої ролі ООН (з 7.10.2017) для всіх релігій світу».

Відповідь: Йдеться про підпорядкування Церков сьогодні вже антихристиянській організації. Це самогубство – суїцид!

Цитування статті 3: «Легалізація всіх іммігрантів у всіх країнах ЄС без обмежень (з 19.11.2016)».

Відповідь: Псевдопапа Франциск вже заявив, що католики зобов'язані приймати ісламських іммігрантів до кожної парафії, до кожного монастиря та на кожне прочанське місце. Це безумство і самогубство християнства.

Цитування статті 4Б: «Прийняття гомосексуальних шлюбів і шлюбів транссексуалів та усиновлення дітей гомосексуалістами (з 16.05.2016)».

Відповідь: Це злочини проти людської природи. На тих церковних представників, які цей документ підготували, підписали і просовують, падає Божа анатема – прокляття!

Цитування статті 5: «Дозвіл на вільно доступну дитячу порнографію в Інтернеті (поки що?) з 14 років (з 24.12.2017)».

Відповідь: Це наступний моральний злочин, який церковна ієрархія була зобов'язана засудити, а не приймати і програмувати.

Цитування статті 7А: «Легалізація нових культів – Нью Ейдж (з 21.09.2016)».

ни приймати таку пропозицію II Ватиканського Собору? Але ту ж ересь повторює і Синод про Амазонію.

Цитата з Instrumentum Laboris Синоду про Амазонію (ІІ) п. 123: «Було б доречно визнати духовність тубільців джерелом збагачення для християнського досвіду».

Пояснення: Якщо демонічну духовність тубільців визнати джерелом збагачення для Церкви, то це вже аж ніяк не буде Церква Христова, але сатанинська церква Нью Ейдж! Писання перестерігає: «Проклят чоловік, що чинить ідолопоклонство з поганями» (пор. Втор. 27,15).

Цитата з Dignitatis Humanae (ДН-2ВС): «...не забороняти вільно проявляти особливу силу їхнього (тобто поганського) вчення».

Пояснення: Що є тією особливою силою, яку не можна забороняти? Це демонічна сила. Святий Павло перестерігає: «Те, що погани жертвують, то жертвують бісам, а не Богові». Що це за церква, яка вже більше не захищає від демонів, але заохочує до їх прийняття!?

Цитата з ІІ 98: «Потрібно брати до уваги міфи, традиції, обряди і первісні церемонії, які включають трансцендентний, племінний та екологічний вимір».

Пояснення: Св. Тома Аквінський каже: «Це злочин – повчатися від диявола, коли маємо під рукою Святе Письмо». Але Синод про Амазонію не бере до уваги Боже слово, постійно крутиться навколо міфів, поганських обрядів і церемоній, які включають трансцендентний – а насправді демонічний – вимір. Але цим Синод про Амазонію тільки продовжує йти в дусі II Ватиканського Собору!

Цитата з ІІ 50: «...спілкування між поколіннями включає передачу досвідів предків, духовності та теології тубільного населення при забезпеченні опіки над Спільним домом».

Пояснення: Тут йде мова про передачу досвіду з чорною магією і викликанням духів (демонів) та з пов'язаною з цим демонічною духовністю і з т.зв. теологією. Святе Письмо каже: «Всі боги поган – демони» (Пс. 95,5). Предки-тубільці приносили демонам людські жертви, а деяка поганська духовність включала і людоджерство – канібалізм.

Цитата з НА-2ВС: «З щирою пошаною (Собор) дивиться на спосіб їхньої діяльності і життя, на їхні правила і вчення».

Пояснення: Дивитись на людоджерство, принесення людських жертв чи інший поганський спосіб діяльності і життя з щирою пошаною, як навчає документ II Ватиканського Собору – це абсурд! II Ва-

тиканський Собор своєю програмою суперечить Божому слову і уможливає втілення згубного шляху моделі «Амазонія» всередину Католицької Церкви.

Цитата з ІІ 126: *«Підтверджується необхідність... приймати (культури тубільців) до літургійного і сакраментального обрядів».*

Пояснення: Прийняття культур і обрядів тубільців, пов'язаних з демонічною духовністю, до літургійного та сакраментального обрядів, є гріхом проти Святого Духа і вершиною богохульства! У Святих Тайнах діє Святий Дух. При поганських обрядах діє диявол і демони. *«Яка спільність між Христом і Веліялом?»* (ІІ Кор. 6).

Цитата з НА-2ВС: *«Ці та інші релігії... пропонують шляхи... і священні обряди».*

Пояснення: Поганські релігії пропонують т.зв. священні обряди і відводять на шляхи, які, однак, ведуть до загибелі! Але, незважаючи на це, Собор і Синод їх пропагують. Вони мають того ж духа синкретизму і апостазії.

Цитата з ДН-2ВС: *«...не забороняти вільно проявляти особливу силу їхнього вчення».*

Пояснення: Собор наказує не забороняти вільно проводити заборонену чорну магію, віщування і спиритизм, тобто викликання демонів! Але цим ІІ Ватиканський Собор просовує демонічну духовність і ліквідацію християнства!

Цитата з ІІ 87: *«Тубільні ритуали та обряди необхідні для цілісного здоров'я... Вони створюють гармонію і баланс між людськими істотами і Всесвітом. Вони захищають життя від зла, яке можуть спричинити як людські істоти, так і інші живі істоти».*

Пояснення: Хто це такі – ті т.зв. *інші живі істоти*? Поганські ритуали виганяють слабших демонів сильнішими. Сьогодні Синод їх рекламує.

Брехня і нісенітниця – стверджувати, що поганські ритуали і обряди необхідні для цілісного здоров'я. Навпаки: той, хто живе згідно Божих заповідей, тобто хто відділяється від диявола і гріха, з яким погани мають єдність, той перебуває в духовній гармонії з Богом і в ньому живе Бог (І Ів. 3,24). Якщо поганин через ритуали з'єднується з демонами, то не має ні цілісного здоров'я, ні чистої совісті, ні гармонії. Така особа є медіумом демонів і рабом гріха. Вона живе в темряві і відкинула совість та розум. Документи Синоду про Амазонію і документи ІІ Ватиканського Собору однаково брехливі.

буде музика Нью Ейдж, або ж рок-музика, вкорінена у сатанинському вуду?

Цитування статті 14А: Організація екологічних симпозиумів на Афоні.

Відповідь: Під прикриттям екології просовується рух Нью Ейдж і поганський сатанізм. Прикладом є Синод про Амазонію з його екологічною конверсією, запланований з 6 по 27 жовтня 2019 року.

Меморандум – частина «Адміністративні реформи»

Цитування статті 7Д: Створення монастирів з монахами і монахинями усіх конфесій та релігій в ЄС і на Святій Горі Афон (з 17.03.2018).

Відповідь: Свята гора Афон для православних християн є духовним центром. Меморандум диктує перетворення Святої гори Афон на Содом і Вавилон Нью Ейдж! Запитуємо: чи тут відступницькі католицькі монахи та монахині разом зі сакральними індуїстськими проститутками та різними шаманами вуду будуть приносити демонам та сатані жертви, пов'язані з сексуальними оргіями? **Сатанізацію Афону ухвалили та підписали представники Франциска, Кирила та Варфоломія.**

Цитування статті 8Є: «Залишаться лише три Патріархати (християнські об'єднані Церкви): Російський, Константинопольський і Римський Патріархати».

Відповідь: Це не будуть об'єднані християнські Церкви, але глобалізовані антихристиянські структури Нью Ейдж. Синод про Амазонію планує наступний крок – поступове скасування папства.

Цитування статті 8Ж: «Перетворення церковних шкіл у всіх християнських Церквах у релігієзнавчі школи (з 17.07.2017)».

Відповідь: Релігієзнавство сьогодні є ефективним пропагандистом поганства в рамках середньої та вищої освіти. Воно принижує християнство до рівня поганства, а до того ж надає перевагу поганству. Такі церковні школи нищать християнство більше, ніж державні школи.

Цитування статті 10А: «Запровадження нових мультирелігійних богослужінь з музичним супроводом у всіх християнських Церквах (з 20.05.2017)».

Цитування статті 10Б: «Запровадження у всіх храмах музичних інструментів та організація концертів – не лише релігійних (з 20.10.2017)».

Відповідь: Християни на своїх Богослужіннях вшановують Бога, в той час як погани при своїх ритуалах вшановують демонів. Таке так зване мультирелігійне богослужіння є вершиною богохульства та нашішкою над Богом! Шокує те, що через Синод про Амазонію Фран-

Цитування статті 7: **Практична реалізація** уроків сексуального виховання на всіх рівнях шкільної освіти (з 11.12.2017).

Цитування статті 12А: Введення показу слайдів на уроках сексуального виховання (з 19.09.2016).

Цитування статті 12Г: **Перетворити усі школи та університети на місця із сексуальною свободою** (з 17.09.2017).

Відповідь: В системі освіти легалізується аморальність і пропаганда содомії через т.зв. сексуальне виховання. Це злочин проти молоді, Церкви і народу. Незважаючи на це, Франциск рішуче просуває т.зв. сексуальне виховання! Таким чином він встромляє ніж у спину батьків і дітей, при чому не лише з католицьких сімей.

Меморандум в церковній сфері

Цитування статті 1В: **Запровадження ренесансних ікон** (від 3.01.2017).

Відповідь: За пропагованими іконами є декадентський дух. Він веде до поганства і нечистоти.

Цитування статті 3: **Скасування нічних чувань у храмах і монастирях** (з 14.08.2018).

Цитування статті 7В: **Запровадження свят навколишнього середовища: 5 червня, 21 грудня; та свята Матері-Землі 14 квітня. Початок реформи – 20.09.2016.**

Цитування статті 7Б: **Запровадження нових літургійних богослужінь у всіх християнських Церквах** (з 16.09.2017).

Відповідь: Літургійні реформи приносять з собою хаос і відводять увагу від основного – від покаяння. Так було і з т.зв. літургійними реформами II Ватиканського Собору.

Питання: Про що йшлося в Гавані під час зустрічі Франциска з Кирилом?

Відповідь: В аеропорту Гавани 12 лютого 2016 року псевдопапа та московський патріарх Кирило підписали спільну декларацію. **У ній було визначено безумовну необхідність так званого міжрелігійного діалогу з поганями.** Це зрада Христа і Православної Церкви! Плодом міжрелігійного діалогу ніколи не був мир, але втрата християнської ідентичності та інвазія поганства на християнських територіях.

Цитування статті 11В: **Запровадити на Святій Горі Афон античні культові статуї; перемістити Афон в екологічну общину, ...в новий центр нового релігійного напрямку і нової церковної музики»** (з 4.01.2018).

Відповідь: Що це за новий релігійний напрям? Це дух Нью Ейдж, дух Асизу і дух «Амазонії». Якою буде нова церковна музика? Чи це

Цитата з НА-2ВС: «Церква закликає своїх віруючих, щоб через діалог і співпрацю з послідовниками інших релігій визнавали, захищали і підтримували духовне і моральне благо та соціально-культурні цінності, які вони мають».

Пояснення: Ісус посилає нас до поган не для того, щоб вести діалог, але для того, щоб вони навернулися від влади сатани до істинного Бога! (пор. Ді. 26,17-18; Кол. 1,13). Замінити проповідання Євангелія т.зв. діалогом – це зрада Євангелія! Це означає відкритися антиєвангелію і духу поганства. Це означає вигнати Святого Духа – Духа правди! Зраджувати Євангелію і спасительну віру під прикриттям діалогу – це злочин, апостазія і дорога до погибелі!

Цитата з ІЛ 29: «Тубільні народи Амазонії мають чому нас навчити. Нові дороги євангелізації повинні бути створені в діалозі з цією мудрістю предків, в якій проявляються зерна Слова».

Пояснення: Тубільні племена ацтеків щороку приносили демонам 15 тисяч людських жертв! Шаман живцем розрізав людині груди і жертвував своєму божеству – сатані та демонам – людське серце, яке ще билось! Це є та мудрість предків, якої ми повинні вчитися? У цій т.зв. поганській мудрості нема ніяких зерен Слова, тобто Христової правди. Там є зерно духа брехні і смерті – диявола.

Цитата з ІЛ 30: «Це підтверджує шлях, який розпочався для всієї Церкви II Ватиканським Собором».

Пояснення: Єретичний документ про Амазонію відкрито визнає, що своїми ересями лише підтверджує шлях, який розпочав II Ватиканський Собор! Дух II Ватиканського Собору і дух Синоду про Амазонію тотожні. Це синкретизм з поганством.

Цитата з НА-2ВС: «Церква закликає своїх віруючих, щоб через діалог і співпрацю з послідовниками інших релігій визнавали... цінності, які вони мають».

Пояснення: Яким правом II Ватиканський Собор ігнорує обов'язок проповідати Євангелію і заміняє його самогубним діалогом?

Цитата з ІЛ 42: «Пророча церква в Амазонії – це та, яка веде діалог... на користь інтегральної екології».

Пояснення: Це не пророча, а псевдопророча церква. Інтегральна екологія, згідно з документом Синоду, включає т.зв. «космовізію» індіанських народів. Це означає, що всі духи і божества т.зв. діють на цій території. Звідси випливає, що т.зв. екологічна конверсія, яку пропагує Синод, насправді є зверненням до духів, яких вшановують ці індіанські

народи і які, мовляв, діють на цій території. З християнського погляду це не конверсія, а апостазія! І не тільки апостазія, але й безумство.

Висновок:

Документ про Амазонію і окреслена програма шокують багатьох людей. Вони називають це апостазією, ересю та безглуздя. Але цей документ справедливо посилається на II Ватиканський Собор, а так само на нього посилається і псевдопапа Франциск. Хоча здебільшого він бреше, але в цьому випадку має рацію. На Соборі декретом *Nostra aetate* вже була чітко окреслена програма синкретизму. Невдовзі після Собору було створено папську раду для т.зв. міжрелігійного діалогу, який замінив справжню місію. На всі теологічні факультети прийшов дух II Ватиканського Собору і на всіх богословських дисциплінах існував священний обов'язок мантрувати: «*Nostra aetate*»!

Іван Павло II, посилаючись на Собор, просунув конкретний жест синкретизму в Асизі як прецедент для подальшого поступу по цій самогубній дорозі. А тепер, Синодом про Амазонію, Франциск вже ясно викриває зашифровані терміни і духа II Ватиканського Собору. Було б лицемірством засуджувати Франциска і Синод про Амазонію, а при тому отруйний корінь, яким є II Ватиканський Собор, далі не бажати назвати тим, чим він є – еретичним!

+ Ілля
Патріарх Візантійського
Вселенського Патріархату

+ Методій, ЧСВВр
єпископи-секретарі

+ Тимотей, ЧСВВр

24.07.2019

Ортопраксія проти «Амазонії» – частина 3

На початку 1960-х років розпочалася інвазія неопоганства і неомодернізму. Але, не зважаючи на це, II Ватиканський Собор відкинув покаєння і Духа правди та через аджорнаменто відкрив Церкву для духа світу. Тому постсоборний дух не застерігав ні від інвазії поганського індуїзму з йогою, ні від аморальності. Без Собору сьогодні не міг би відбутися і Синод про Амазонію, який веде вже до повного переходу на неопоганську церкву антихриста, на антицеркву Нью Ейдж.

Перша Заповідь Декалогу забороняє поганство і його практики.

Питання: Як звучить Перша Заповідь Декалогу?

Відповідь: Перша Заповідь звучить: «**Я – Господь, Бог твій... Нехай не буде в тебе інших богів, крім Мене. Не робитимеш собі куми-**

Ісус є первородним, а водночас єдинородним, Сином Марії. Другородженими синами і дочками є всі, які прийняли Ісуса і стали Божими дітьми, які *від Бога народилися* (Ів. 1,12-13).

Св. Людовік де Монтфорт каже, що фальшиве почитання Діви Марії **відводить від Христа, уникає покаєння, а тому походить від диявола.**

Запитання: Яке почитання Діви Марії має псевдопапа Франциск?

Відповідь: Він не ставить на перше місце Ісуса Христа і Божі закони, а також заперечує існування об'єктивно діючих моральних норм, просовує і прикриває содомію, проповідує ересі, а через Синод про Амазонію пропагує поганський сатанізм... Він публічно висміяв вчення Церкви про те, що Діва Марія задля заслуг Христа була наперед збережена від первородного гріха. За словами Франциска, Мати Божа начебто народилася у грісі. А це ересь!

Діва Марія у своїх пророчих словах, як у Ла-Салетті, так і в Люрді чи Фатімі, завжди закликала до покаєння. Сам Франциск не чинить покаєння, хоча й високомовно про нього говорить. А головне – він не допускає покаєння, а цим блокує процес відродження в Церкві.

+ Ілля
Патріарх Візантійського
Вселенського Патріархату

+ Методій, ЧСВВр
єпископи-секретарі

+ Тимотей, ЧСВВр

7.08.2019

Страсбурзький меморандум та Синод про Амазонію

Страсбурзький меморандум від 2014 року та цьогорічний Синод про Амазонію мають того ж духа і ту ж програму поступової ліквідації християнства.

Меморандум у сфері освіти

Цитування статті 1: Запровадження мультикультурного навчання у всіх навчальних закладах країни (з 11.09.2016).

Цитування статті 9: «Виключити християнську освіту на всіх рівнях освіти (з 11.09.2016) та запровадження релігієзнавства (з 12.09.2016)».

Відповідь: Християнська освіта відкидається, а через релігієзнавство популяризується поганство.

Цитування статті 5: Запровадження уроків сексуального виховання в програму початкових класів (з 11.09.2016) та надання безкоштовних презервативів для всіх учнів початкових шкіл (з 11.10.2016).

«eis ta idia», по-латинськи «in sua»). Таким чином відбулася духовна трансплантація нового серця згідно Божої обітниці: «Я дам вам нове серце» (Єз. 36,26). Первородний гріх – це духовний генетичний код, який є в природі Єви, нашої праматері. Ісус на хресті дав нам свою Матір Марію за нашу духовну Матір. В Ній ми отримуємо нову природу, новий духовний центр – нове серце. Ісусова Мати завдяки заслугам Христа була наперед збережена від первородного гріха. Цю духовну природу нашої нової Матері ми не успадковуємо при народженні, але приймаємо її вірою у слова Ісусового заповіту «Ось Мати твоя».

Ефеський собор у 431 р. проголосив: Ісус є істинним Богом, а Марія є Божою Матір'ю, Богородицею – Теотокос.

Ісус Христос – істинний Бог та істинний Чоловік. За Своєю божественною природою Ісус є Сином Бога Отця, маючи з Отцем одне Божество. За людською природою Він є Сином Матері, маючи з Нею спільну людськість. Але у Своїй сутності Ісус є Сином Божим. Він має подвійну природу: Божу та людську. Це виразив і Собор у Фріулі 796 року.

Мати Ісуса в повній мірі є гідною особливого почитання від кожного, хто прийняв Ісуса: «Ублажатимуть мене всі роди» (Лк. 1,48).

Однак деякі християни, всупереч Святому Письму, не ублажають Ісусову Матір, але грубо зневажають. У книзі «Територіальні духи» Пітера Вагнера та інших співавторів Мати Ісуса поставлена на рівень поганських богинь Астарті та Діани, які фактично є демонами. Таке неподобство – це тяжкий гріх і богохульство!

Питання: Святе Письмо говорить про Ісусових братів і сестер.

Відповідь: Ці слова Церква завжди правильно розуміла, а саме так, що йшлося про родичів Діви Марії. Адже два апостоли, Яків і Юда Тадей, та їхні брати – Симон, в майбутньому єпископ Єрусалиму, а також Йосиф – були синами Марії Клеопової (Мт. 13,55). Отож, вони були найближчими родичами Ісуса – так званими братами Господніми.

Єресь аріанства заперечувала Божество Христа. Вигадане твердження, що Ісус не був Богом, обманливо обґрунтовували тим, що Він мав братів і що Марія начебто не була ні Матір'ю Божою, ні дівою. Ці ересі спростував святий Єронім та інші. Від IV аж до XVI століття ці ересі більше не з'являлися.

Св. Августин виразив віру ранньої Церкви такими словами: «Марія була дівою до народження, під час народження і після народження». Це виражає віру Церкви, що Вона не лише зачала чудесним способом, але й чудесним способом породила і ціле життя залишалася дівою.

ра... Не надатимеш ниць перед ним й не служитимеш йому, бо Я... караю беззаконня батьків на дітях до четвертого покоління» (Втор. 5,6 наст.).

Питання: У чому полягає суть Першої Заповіді?

Відповідь: Насамперед, йдеться про особисте відношення. Бог сотворив тебе, віддав за тебе Свого Сина. Що Він хоче від тебе? «Не смієш ходити за іншими богами (демонами), за богами народів, що навколо тебе» (пор. Втор. 6,4-14). Це відношення любові до Бога пов'язане з благословенням, а його порушення – з найсуворішими покараннями.

Питання: Як це було в історії вибраного народу?

Відповідь: Коли народ схилився до поганського ідолопоклонства, сила якого криється в магії та віщуванні (див. Втор. 18,9-14), приходили війни, хвороби та вавилонський полон... Всі царі Юдеї та Ізраїля оцінюються за одним критерієм: чи були ідолопоклонниками, або ж поклонялися Господу (див. II Хр. 33,6).

Питання: Чи і в Новому Завіті залишилась та сама Заповідь щодо поганства і окультизму?

Відповідь: Так, не було досить, щоб люди повірили в Христа, але вони повинні були порвати з духом поганства.

Хоча віщунка у Филипах робила проповідникам Євангелія найбільшу рекламу, все ж апостол Павло вигнав з неї віщунського духа. Реакція на це була така, що Павла і Силу збичували і кинули у в'язницю.

При зустрічі із ворожбитом на Кіпрі (див. Ді. 13,1-12) Павло, повний Святого Духа, сказав: «Сину диявола, чи ж не перестанеш перекручувати прості дороги Господні? ... Оце осліпнеш!» (Ді. 13,10-11).

В Ефесі, де апостол проповідував Христа, люди, які навернулися, спалили окультні книги вартістю 50 000 динарів (див. Ді. 19,18-20). **Християнин мав би провести очищення свого помешкання не тільки від окультних книг, але й від окультних символів та предметів.**

На сьогодні тільки в Італії існує майже 12 мільйонів людей, які вдаються до магії. Ця реальність вказує на **екзистенціальну дезорієнтацію**.

Сьогодні люди не розрізняють і стверджують: «Головне – що це помагає!». Але існує питання: Як довго, а головне – за яку ціну. За гріхи ідолопоклонства придуть хвороби, нещастя і страждання на тебе і на твоїх дітей аж до четвертого покоління (див. Вих. 20,5). А головне – чим це все закінчиться? «...частка ідолопоклонників і тих, які займаються магією – в озері, що горить огнем і сіркою...» (Од. 21,8).

Питання: Яке ставлення Біблії та наукової медицини до гомеопатичних ліків?

Відповідь: Насправді йдеться про замасковану магію. З точки зору наукової медицини гомеопатія однозначно відкидається як система, заснована на ірраціональних принципах. Колишній голова Академії Наук Чехії проф. Р. Заграднік і 12 професорів з Карлового Університету так характеризують гомеопатію: **«Це світ ірраціональності, вигадок і забобонів».**

Питання: Чи гомеопатичні ліки нешкідливі?

Відповідь: Провідний ідеолог гомеопатії Тейлор Кент визнає: **«Усі гомеопатичні ліки діють передусім на волю та свідомість. Аурум найбільше впливає на почуття. Найсильнішою є любов людини до життя. Аурум настільки сильно діє, що нищить цю любов і людина врешті вчиняє самогубство. Аргентум так руйнує свідомість, що людина перестає бути раціональною. Її пам'ять деградує. Так діє кожна гомеопатична речовина: спочатку вона впливає на людський розум, а потім її дія поширюється на весь організм!»**

Зверніть увагу: це є цитата провідного представника гомеопатії!

Питання: Що є основою гомеопатії і яке її походження?

Відповідь: Її основою є магія і віщування.

Питання: А як щодо методу Сільви?

Відповідь: Він заснований на автосугестії під час «релаксації» в т.зв. площині альфа. Сільва переконаний, що світом керує «вищий інтелект», який не тотожний християнському Богу. З цим «вищим інтелектом» начебто можна комунікувати у стані «альфа». З ким входить у контакт адепт методу Сільви у площині «альфа», якщо не з Богом, але з іншим «вищим інтелектом»? Відповідь для християнина не є складною: з дияволом, який приймає подобу ангела світла (пор. II Кор 11,14).

Питання: Що таке рейкі?

Відповідь: У рейкі йдеться передусім про магічно-спіритичний ритуал, про відкривання для т.зв. **«допомоги» демонів.** Ситуація аналогічна, як у випадку трансцендентальної медитації, де джерелом сили та передумовою всіх окултних вчинків є **вступний акт ідолопоклонства та прикликання духів (демонів) для т.зв. допомоги...**

Питання: Чи акупунктура належить до наукової медицини і чи є духовно нешкідливою?

Відповідь: Акупунктура є частиною окултної китайської народної медицини. Акупунктура пов'язана з поганським духом Тао або Чи. В її основі лежить теорія про **інь та янь**, яка є несумісною з християнством!

Акупунктура базується на філософії, що включає астрологію, пантеїзм, гіпноз і є вкорінена у буддизмі! У 2012 році швейцарський лікар

Сьогодні ми стоїмо перед дилемою: або Франциск є дійсним папою – але тоді є недійсною суть християнства разом зі Святим Письмом і Традицією; або ж Франциск є недійсним папою, а тоді залишаються чинними доктринальні основи Церкви. Дві протилежності не можуть бути дійсними одночасно. Тому Франциск повинен бути позбавлений уряду, який окупує незаконно. Це єдине можливе рішення для порятунку Церкви та папства.

+ Ілля
Патріарх Візантійського
Вселенського Патріархату

+ Методій, ЧСВВр + Тимотей, ЧСВВр
єпископи-секретарі

2.08.2019

Почитання Матері Божої

Питання: Яким є справжнє почитання Діви Марії?

Відповідь: Справжнє почитання Діви Марії – це те, яке є повністю біблійним і веде до Христа. Фальшиве почитання є антибіблійним і відводить від Христа.

Діва Марія про себе сказала: *«Я раба Господня»* – *He dule Kyriu* (Лк. 1:38,48). За своєю природою ми, як діти Єви, є рабами гріха. Як діти Марії ми стаємо рабами Господа. Апостол каже: *«Ми раби того, кого слухаємо»* (Рим. 6). Бути рабом Господа означає здобути свободу від гріха.

Марія сказала: *«Величає душа моя Господа... бо Він зглянувся на покору слугині Своєї»*. І додала: *«Ось бо віднині ублажатимуть мене всі роди»* (Лк. 1,48). Архангел назвав Марію повною благодаті – кехарітомене. Марія є для нас зразком віри. Через її послух віри Слово стало Тілом.

У годину смерті Ісус промовив до учня слова заповіту: *«Ось Мати твоя!»* Учень Христа – це той, хто заради Христа та Євангелії покинув усе (Лк. 14,33), втратив задля Нього і свою душу (Мр. 8,36). Не тільки Івану, але й кожному учневі, який духовно стоїть під хрестом, Ісус дає Свою Матір. Учень, який прийняв Її, отримує гідність раба раби Господньої (див. Пс. 86, Пс. 116).

Через праматір Єву прийшов гріх і смерть. Через Ісусову Матір Марію прийшло Життя – Ісус.

Своїм заповітом *«Ось син твій»* Ісус заповідає Своїй Матері на усиновлення Божих дітей, які народяться через віру. При словах *«Ось Мати твоя»* учень прийняв Її не тільки до себе, але і в себе – по-грецьки

стіяння та спасіння. Без цього ключа ніхто не увійде до Божого Царства. Але коли Петро повернувся на рівень лише людського мислення, Ісус сказав йому: *«Геть від Мене, сатано! ...Бо ти думаєш не про Боже, а про людське»* (Мт. 16).

Сучасна еретична теологія думає тільки про людське. Божество Христа заперечується особливо тими ересями, які поділяють Христа на якусь історичну та міфологічну постаті.

Псевдопапа Франциск публічно проповідує ересі, а при тому стверджує, що лише втілює II Ватиканський Собор. Якщо Церква і далі визнає цього еретика дійсним папою і слухає його, то треба скасувати догму про папську непомильність з 1870 року. Але тоді потрібно було б скасувати і саме папство, бо замість того, щоб захищати віру та мораль, в особі Бергольйо воно чинить цілком протилежне.

Хоча деякі католики сьогодні вже визнають, що шокуючі ересі Франциска є ересями, але не припускають їхнього зв'язку з II Ватиканським Собором. З таким ставленням неможливо здійснити справжню обнову Церкви.

В історії серед пап було кілька святих мучеників. Останнім був святий Мартін (VII ст.). Він виступив проти ересі монотелітства. На противагу цьому, папа Гонорій не виступив проти цієї ересі, а тому був посмертно виключений з Церкви як еретик.

До святих пап належать і такі герої віри, як Пій X. Він боровся проти ересі модернізму і змагався за справжню обнову у Христі. Але аж ніяк до святих не належать недійсно канонізовані соборні та постсоборні папи. Вони не виступили проти ересей, а навпаки – ще й активно їх просували. До того ж, цих псевдосвятих канонізував псевдопапа Франциск. Це насмішка над усіма апостолами, святими та цілою Церквою!

Деякі впливові антицерковні кола сьогодні добиваються скасування папства. Павло VI сказав: «Папа є перешкодою для єдності» (Й. Гельмі «Папи», Вступ).

Насправді саме ересі є перешкодою для єдності: як єдності з Христом, так і єдності між християнами. Об'єднання в апостазії та ересях приносить шкоду, і то не лише дочасну, але й вічну. Папа-еретик завдає шкоди не тільки католикам, але й усім християнам. З іншого боку, настановлення правовірного папи принесе користь не тільки католикам, але й усім християнам. Чому? Бо він буде боротися за збереження християнських підвалин, тобто за віру і мораль. І так буде справді утверджувати своїх братів.

через акупунктурні голки заразив смертельним СНІДом 11 пацієнтів.

Щодо т.зв. акупунктурних точок, то ніхто не довів, що вони існують. Тому акупунктуристи ламають голову над тим, де вони знаходяться, і чи вони є на поверхні, чи вглибині. Вони самі не розуміють: чому, коли і де встромляти голки.

Тому з медичної та християнської точки зору ми повинні однозначно відкинути акупунктуру! Акупресура і китайські точкові масажі базуються на тій же основі і мають подібну мету.

Питання: Яке ставлення Божого слова до гіпнозу?

Відповідь: Гіпноз – це метод, заснований на сугестії, а це означає, що при цьому неодмінно відбувається підпорядкування однієї людини іншій. Такий стан спричиняє душевні травми, а іноді може викликати безумство. Що стосується **проведення гіпнозу в поєднанні з окультизмом** та парапсихологією, то в таких випадках **наслідки** бувають **страшні**, а диявольська сила величезна. З допомогою цієї псевдонауки закладається фундамент для спиритизму – викликання духів...

Питання: Яке ставлення Божого слова до магнетизму – месмеризму?

Відповідь: Магнетизер відкривається демонічним силам. Коли в ньому рухається «непрощений гість», то він передає пацієнту і його. Між магнетизером і магнетизованою особою утворюється стан взаємного злиття. Пацієнти відчувають нові негативні наслідки: головний біль, безсоння, психічні розлади. Те саме проявляється і після відвідування цілителя, гіпнотизера, ворожки на картах, ясновидиці тощо.

Ставлення науки: Термін «біомагнетизм» – це зловживання поняттями. Йдеться про приховування магічної практики під маскою мнимі науки!

Ставлення Церкви завжди було і є негативним, як і до будь-якої форми магії, віщування та спиритизму!

Питання: А як щодо сучасної психології?

Відповідь: Юнг був учнем Фрейда. У 1912 році він опинився на межі психічного зриву і в той час «здобув» духовного провідника – «Філемона». Цей **дух-провідник (демон)** т.зв. допоміг йому виявити речі, що підтвердили його підозрілі гіпотези про «колективне несвідоме» і «архетипи».

Бачимо, що сам корінь модерної психології отруйний і гнилий. Вся сучасна психологія буквально просякнута окультизмом та фальшивим містицизмом, передусім східним. Роджерс, засновник гуманістичної психології, не приховує своєї участі у спиритичних сеансах. Х'юстон відкрито визнає себе прихильником антихристиянського руху Нью Ейдж.

Синод про Амазонію не лише відкриває двері для духа поганства, але й хоче внести його безпосередньо до Святої Літургії. Водночас фразами про *збагачення традиціями тубільців* Синод добивається легалізації чаклунства, тобто сатанізму, в Католицькій Церкві. На протигагу цьому, в Африці єпископи написали пастирський лист проти чаклунства та масонів. Через це правовірні африканські християни опинились у контрверсійній позиції щодо Бергольйо. При тому в Африці не мають проблем із целібатом і священників там достатньо.

В 3-й частині *Instrumentum Laboris* хитро просувається скасування целібату, начебто йдеться тільки про локальну проблему Амазонії. Але ця територія, перш за все, потребує справжньої місії! А вона неодмінно пов'язана з відмежуванням від чаклунства та поганських практик, які є несумісними з християнством. Ні в якому разі вирішенням кризи в Церкві не стане рукоположення тубільних чарівниць на «священиць» або скасування целібату! Бергольйо має специфічний метод. Він клянеться своїм життям, що не виступає за скасування целібату, але водночас придумує технології, як непомітно скасувати целібат.

Але йому якраз потрібно через питання скасування целібату найперше викликати сум'яття. Цим хоче **відвернути увагу від найважливішої проблеми, якою є справжня обнова Церкви**. А це підлість і злочин!

Маневр відвертання уваги, аналогічний до того, який використовує Бергольйо, був застосований на II Ватиканському Соборі. Головна мета полягала в тому, щоб приховано просунути духа апостазії через неомодернізм та синкретизм з поганством. Але щоб не змобілізувалася опозиція, священників втягнули в т.зв. літургійну реформу. Вони були змушені обертати престоли обличчям до людей, усувати кивоти з центру храму, забирати балюстради і проповідальниці... Це спричинило певну метушню, яка відволікла увагу, а тим часом на всі теологічні факультети просунули ересі історично-критичного методу та синкретизму з поганством. Таким чином за 50 років отруїли вже два покоління священників!

Сьогодні Бергольйо відволікає увагу дуже привабливою темою – скасуванням целібату. І навіть якби це питання потрібно було вирішувати, то точно не арихеретиком Бергольйо, і, безумовно, не в той час, коли найактуальнішою справою є зусилля по обнови Церкви.

Крім того, Бергольйо має на меті з допомогою децентралізації ліквідувати інститут папства.

Питання: Яке на даний час головне завдання священників та єпископів у рамках обнови Церкви?

тобі є родовище зла, та бачиш це і в інших. А це є також причиною усіх сварок, неприязні, несправедливості, розбитих сімей, покинутих дітей, злочинів, вбивств та війн.

Чи знаєш сенс твого життя і що тебе чекає після смерті? Чи знаєш сенс твого терпіння – тілесного і душевного?

На ці запитання ти отримаєш або правдиві, або облудні відповіді. Правдиві дає істинне християнство, а облудні дає поганство. Християнство вшановує істинного Бога, Ісуса Христа, який воскрес із мертвих. Поганство вшановує демонів. Обереш дорогу життя, чи дорогу смерті? Вічне життя є в Христі Ісусі. *«Хто має Сина, має життя вічне; хто ж Сина Божого не має, той життя не має»* (І Ів. 5). В Ісусі є не тільки теоретична відповідь на все, що ти потребуєш. В Ньому є прощення гріхів і правдива свобода, бо Він, Єдинородний Син Божий, взяв на Себе людську природу, щоб викупити нас... *«Так Бог полюбив світ, що Сина Свого Єдинородного дав, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне»* (Ів. 3,16). І за твій гріх Ісус заплатив Своєю смертю на хресті. В Ньому маєш також визволення від кореня зла, який є в тобі.

Хто повірить, той стане Божою дитиною і отримає Христового Духа. Тому і сьогодні можеш приймати від Ісуса прощення і силу до боротьби проти зла і брехні. Спілкування з Ним у сьогоднішній день принесе тобі вирішення усіх твоїх питань і проблем. В Ньому знайдеш те справжнє щастя і справжній мир, якого шукаєш і якого світ не може тобі дати. Він є та безкорислива любов, якої ти прагнеш. *«У Ньому заховані всі скарби мудрості і знання»* (Кол. 2).

Тому, хто дотримується Його заповідей, Ісус обіцяє: *«Ми прийдемо до Нього і в ньому закладемо житло»* (Ів. 14).

Крім істинної Дороги, якою є Христос, існують також оманливі дороги поганських міфів, за якими є демони, що ведуть до вічної смерті. Поганських демонів Католицька Церква планує прийняти через Синод про Амазонію. Ще на II Ватиканському Соборі і через жест в Асижі вона відкрилася поганському буддизму.

Буддизм – це релігія без Бога, яка, однак, вшановує багато різних божеств. Ідеал буддизму – це повне знищення світу, а передусім, знищення особистого існування – самознищення. Жінка, як носителька нового життя, є зненавиджена. Жінка начебто не може досягнути т.зв. досконалості, поки не перевтілиться в чоловіка. А це і є корінням гендерної ідеології. Буддизм постійно зображає жінку як щось огидне.

Оскільки буддизм вірить в реінкарнацію, то вшановує тварин, але байдужий до страждань людей.

Питання: Що відкрив колишній буддист?

Відповідь: Цитую його свідчення: «Далай-лама вшановується як перевтілення поганського бога. Під час повторювання мантр буддист прикликає до себе демонів і дияволів, щоб буквально його опанували. Наприклад, найвідоміша практика тибетського буддизму, т.зв. «хода», проводиться на цвинтарях, які фактично є долиною людських трупів – тіл, накиданих для грифів. Те саме робить в уяві і медитуючий, але подумки кидає куски м'яса зі свого тіла не грифам, а демонам і своїм божествам. Нірвана – це ототожнення з демонами і повне заперечення власної особистості...».

Буддизм і християнство розділяють нездоланні відмінності: буддизм не вірить в єдиного Бога-Творця. Він проповідує фальшиву дорогу самоспасіння у т.зв. **нірвані**. **Але все це – великий обман**. Відкуплення – це начебто пізнання, що все є одне! Тим самим вже немає різниці між добром і злом.

Ісус визволив нас від гріха і демонських сил: *«Бог вирвав нас із влади тьми й переніс у царство Свого улюбленого Сина, в якому ми маємо відкуплення, прощення гріхів»* (Кол. 1,13-14). Нас визволив – відкупив – Ісус, а не фальшива дорога дзен-буддійських медитацій. Обманом є також вчення про реінкарнацію, яка заперечує основні істини християнства: особового Бога, Ісуса як Відкупителя, безсмертну душу, реальність гріха, вічну нагороду і вічне покарання після смерті.

Питання: Через що найбільше поширюється буддизм?

Відповідь: Сьогодні відбувається наймасовіша місія буддизму на території колишнього християнського світу. Вже не існує ні одного міста, де б не пропагувалося бойове мистецтво: дзюдо, айкідо, карате, тайквондо, тай-чі. Тут не йдеться лише про спорт чи фізкультуру, але про зв'язок з буддійськими медитаціями, які ведуть християн до відступництва від Христа.

Масова популяризація розпочалася ще 50 років тому через фільми, літературу та показові виступи.

Питання: Які є буддійські окультні практики?

Відповідь: Це, наприклад, ворожіння через т.зв. «Книгу змін», а також є китайські гороскопи зі своїми знаками зодіаку.

Акупунктура, акупресура та китайські масажі, які походять з учення про інь та янь і відкривають людину для нечистих і окультних духів.

Бонсай – це облаштування саду, пов'язане з забобою про присутність духів померлих предків. Дзен-сади теж мають окультне підґрунтя. Це стосується також китайських драконів, татуювання, фігурок Будди,

ароматичних паличок, тибетських дзвіночків, прикрашання помешкання жабами, черепахами, слонами і т.д. – т.зв. феншуй. Все це має окультне коріння, і сьогодні стає частиною життя необізнаних християн.

Запровадження чайних має спонукати людей до відкритості для східної псевдодуховності. Багато чаїв має наркотичну дію і спричиняє залежність, наприклад чай «криниця дракона»...

Сучасні католицькі монастирі отруєні буддійською псевдодуховністю. Сьогодні буддизм є основною духовною силою в новій антихристиянській релігії і системі Нью-Ейдж.

Питання: Що є суттю індуїзму?

Відповідь: Індуїзм – це поганська релігія, яка вшановує тварин як богів, вірить у реінкарнацію, тобто в перевтілення людей і в тварин, змії чи комах. Через віру в реінкарнацію неможна вбивати ні комарів, ні щурів, ні будь-яких інших шкідників, але, з іншого боку, група індуїстів кілька років тому напала на християнські села і цинічно їх вимордувала. Корова вважається богинею. Ганді навіть стверджує, що священним є і послід корови. Тому багато гуру мастять себе цим послідом.

Йога – це прихована пастка індуїстської релігії. Трансцендентальна медитація – це форма йоги, яку запропонував гуру Деві.

Питання: Що таке мантри?

Відповідь: Мантри – це магичні висловлювання або чарівні формули, часто це ім'я якогось поганського бога чи духа. Тут бачимо цілком чіткий зв'язок з магією.

Питання: До чого призвів міжрелігійний діалог?

Відповідь: Міжрелігійний діалог заблокував справжню місію, а до того ж відкрив двері для антимисії всередині Церкви.

Ми, навпаки, замість фальшивого діалогу зобов'язані проводити справжню місію. Спасіння і вічне життя є лише в Ісусі Христі. *«Хто увірує і охреститься, той буде спасений, а хто не увірує, той буде засуджений»* (Мр. 16).

+ Ілля + Методій, ЧСВВр + Тимотей, ЧСВВр
Патріарх Візантійського епископи-секретарі
Вселенського Патріархату

29.07.2019

Питання Синоду про Амазонію та целібат

В даний час псевдопапа Франциск, особливо через Синод про Амазонію, планує викликати такий хаос, з якого Церква не вибереться навіть протягом наступних 50 років!